

Свинка

Олена Пчілка

У пані свинка годувалась.
Ох, тож-то в роскоші кохалась!
В догодонці такій
Жила в маєтку, у якій
Живе не кожная безрога.
Отож Настусенька небога,
Служниця паніна, щораз
Носила свинці тій запас.
А ще до того, що на плечах
Та в цебри Настя доношала,
Сама ще свинка походжала
Та всячину собі збирала.
Вже так — що зналася на речах!..
Тим часом трапилася штучка,
Якої свинка не вживала,
Відколи в пані пробувала.
(Правдива вийшла "закарлючка"!).Якось до столу щось такеє
Страшенно добреє, смачнее
З мигдалів кухар готував.
Обрав мигдалі й наскидав
Лушпин додолу він чимало —
Притому ж, звісно, що упало
Штук кілька й зерняток самих.
"Ану ж отее на сміх
З лушпинням і мигдалі вкупці
Оддам годованці-голубці!" —
Про свинку Настя так міркує,
Так, прибираючи, кепкує,
Докупи ж зернята змела,
В хлівець до свинки однесла.
Звичайно, свинка — уминає!
А Настя, стоячи, й питає:
— Ну, чушко, дякуєш мені
За тії зернята смачні?
Чи не гостинця ж ниньки мала? —
А свинка плямкає помалу:

— Чекай-но, розжую,
То й думку вимовлю свою!
Ну от же! Як тобі сказати?
Чи правду ширую мовляти?
— Авжеж не як!
Звичайно так:
По щирості кажи!
— Так знаєш, Насте, що: біжи
Та жолудів, як вчора, мені дай!
От то поживок, просто рай!
— А, на тебе нещастя! —
Мовляє свинці Настя.—
Мигдалі ти на жолуді міняєш?
— Ет, говори що знаєш!
А я тобі скажу слова давніші,
Бо те одно, що більші,
Та таки й смачніші!

Як іншого "знавця" по щирості питаєш,
То відповідь таку частесенько спіткаєш.